

המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

שבת כב' חשוון התשפ"ה

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:20	17:11	י-ם
16:19	17:09	ת"א
16:18	17:09	חיפה
16:21	17:12	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יעב דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

המוכיח את חברו לשם שמיים מושכין עליו חוט של חסד

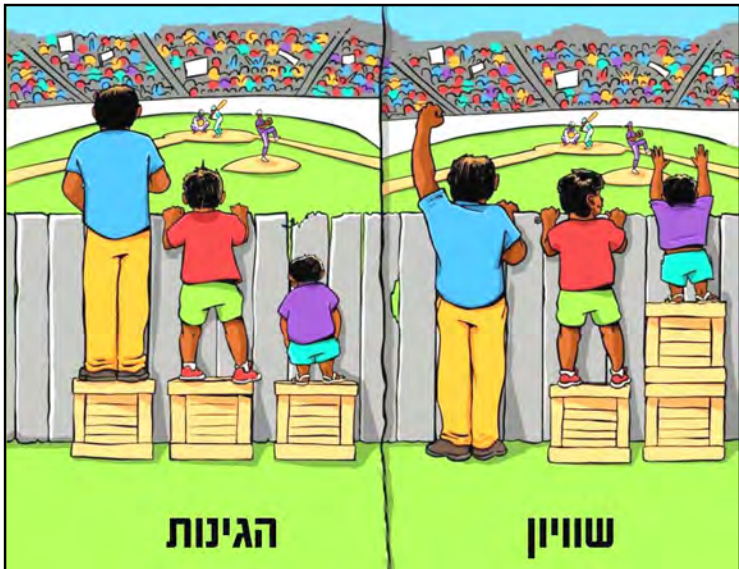
אין ידוע לנו רבות על ימי חורפו של רבי דב מרדכי זצ"ל, אמנם תדיר היה מסתגר בביתו ועוסק בתורה. ואף היה תקופה אשר התבודד בעיר צפת, שם נהג בעצמו עניני פרישות מן הבריות. לא אחת היה אומר, כי איננו יוצא כמעט מן ביתו. היות ואינו יכול לסבול ריחות העולם הזה

כשרואה אדם שדינין שורין עליו יספר משונאיו ויצדיק אותם

כל ימיו של רבי ישעיה חדאד זצ"ל אחז בפלך השתיקה. ומעידים בניו יבלחט"א, כי בשוכו מהכולל או מבית הכנסת, **החליף מילים** עם זוגתו הצדקנית שתחי', ומיהר ליטול משניות או גמרא. אף גבאי בית הכנסת היה אומר: "קולו של רבנו לא היה נשמע אלה בדברי תורה או בתפלה".

פעם הגיע רבי **בישול יחיאל** זצ"ל להנחת אבן פינה למקום תורה ותפילה, **והנריזו** שהוא יחתום את שורת המברכים, ואף הוא עצמו הכין דרשה. בהגיע העת - סירב! בשוכו לביתו נשאל מדוע חזר בו מדעתו הראשונה, וענה: "הרבנים שדרשו קודם אמרו **בדרשתם** שאין לכאורה מקור בדברי חז"ל לענין 'הנחת אבן הפינה', ואחד ניסה לחפש בית-אב מרבי חיים מוואלוז'ין, ואחד ממקור אחר ברמז, ואני הכנתי דרשה שכולה סביב הזוהר הק' בפרשת תזריע [דף נ] שהוא מקור חשוב לענין הנחת אבן הפינה. **חששתי** שהדרשנים האחרים יכולים להיפגע כשאומר שיש מקור כה חשוב".

על ידי אמונה יהיה לך כח לשבר את עצמך מגאוה

הגינות

שוויון

לע"נ רחל (רשל) אלבו בת קלרה ואליהו

נכנס פעם לביתו יהודי אשר רבי **דניאל פיש** זצ"ל הבחין בו כי נכשל **בחטא חמור**, הרב פנה אליו ואמר: 'הרבנית אומרת כי כדאי לתקן את המעשים הרעים'. . . הלה החל להתוכח כי לא נכשל, אולם הרב לא השיבו, והחל להתפלל עליו כי **יחזור למוטב**, וינצל מן החטא, ואכן הלה שב בתשובה שלימה.

שח הגה"צ רבי **יעקב חיים סופר** שליט"א: זוכרני היאך היה הצדיק הרב **חשין** זצ"ל רוקד בסוכות בבית הכנסת 'משכיל אל דל' ומרים את מקלו ורוקד והיו עיניו הקדושות זולגות דמעות. וכך היה רוקד ובוכה. והיה שר בקול מעורר, נהלל נודה ונהלל, ולכבוד הקמים בהצות הלילה לעסוק בתורה ותפילה נודה ונהלל, וכל הקהל זועק אחריו, נהלל נודה ונהלל, לכבוד שומרי העינים נודה ונהלל, וכן על זה הדרך, והיו מרגשים מתיקות מעין עזה"ב. וידי"נ הצדיק הנסתר **חכם מנחם מנשה** זצ"ל היה בא מיוחד באותו לילה לשמוח עם רבנו זיע"א.

האדם צריך להתרום בהכרת ערך עצמו, לא הכרה של **יהדות וגאווה**. אלא הכרת מעלה וגודל אחריות הרובצת עליו כי הבריאה כולה נבראה עבורו הוא **הציר שמסובב** את הכל, והכל תלוי בבחירתו.

עידודו של רבי **מסעוד סאסי** זצ"ל לצניעות וטהרה הייתה בחשיבות עליונה אצלו, בעניין זה פעל רבות כלפי אותם זוגות אשר באו לבקש כי יפעל **עבורם ישועה**, לא פעם שעמדו לפניו אנשים עתירי נכסים אשר חפצו למסור לידו סכומי עתק במאות אלפים, רק שיפטור אותם מקבלה על שמירת קדושתם וטהרתם, אך הוא סרב וטען לפניהם, הקב"ה עשיר יותר. . . והוא משפיע אין סוף. . . ואין הקב"ה חפץ אלא במעשים **ושמירת קדושתם** של ישראל. ובעד זה הוא משפיע עלינו ישועה ממרום.

הנשמה היתירה זוכים לה המשמרים את השבת כדת

נקודה לפה ששפתה
כך בדיוק, נראה מי שנתפס לדברים **חסרי מקור**, מי שנאחו באמונות תפילות שמקורן לוט בערפל. אמונתו צריכה להתבסס על דברים ברורים, על מסורת אבות, על סגולות נאמנות, על קרקע **מציאות מוצקה**, זו היא יהדותנו, בה אנו גאים. בוודאי ובוודאי אין דברים האמורים כדי לפסול שום סגולה שמקורה **ממקום קדוש**, ממסורת אבות, או מקורות מהימנים, אך בהחלט יש מקום לבדוק האם לא נסחפנו. רבים גם טובים שומרים על סגולות עליהם קראו בגזיר עיתון שעבר מיד ליד, בקנאות, כאילו נאמרה מפיו של רבי שמעון בר יוחאי בכבודו ובעצמו, הם נסחפים אחר כל משב של רוחניות חולפת, ונוהים אח כל פיסת סגולה כמו שהייתה קרש ההצלה האחרון עלי אדמות. **לא זו הדרך**, הסגולות למיניהם כבודם במקומם מונח, בתנאי שעברו את חוש הביקורת, נבדקו ועמדו במבחן המסורת, מקורם נמצא מהימן, וגדולים סמכו עליהם את ידיהם, אז נוכל להיות רגועים כי לא נסחפנו, לא נפלנו בפח אותו טמנו לנו רמאים למיניהם בבקשה. אל תהיה גולם. **אל תתפתה בקלות** להאמין בשטויות. (העורך)

תאו, ארנבת וקיפוד נפגשו ביער. החלו שוחח ביניהן. אמר התאו: "מנצח אני את כל אויבי. קרני אדירות וחזקות הן, ואני לו למי שאנגחו בהן. הכל בורחים למראיהם". אמרה הארנבת: "קלת רגליים אני. וכאשר מתקרב האויב, מיד אני אצה רצה, טסה ונעלמת מן העין". אמר הקיפוד: "ואני, כאשר מתקרב אלי אויב, אני מתקפל ומצטנף והופך להיות כדור מלא מחטים דוקרניות. שום אויב אינו יכול לעמוד מול דקירותי". כך התווכחו זה עם זה.

לפתע הגיחו מבין העצים חיות, ודהרו לעברם. מיד נשאה הארנבת את רגליה וברחה. הקיפוד הצטנף לו, וסימר את מחטיו. והתאו הוריד ראשו, והתקרב במהירות אל החיות כשהוא מזקר כלפיהן את קרניו. נסו החיות, ולא פגעו בהן לרעה. אחרי ימים אחדים שבו ונפגשו. אמרו: "אין כוחו של אחד יפה מכוחו של השני. לכל אחד טבעו שלו, הטבע שחננו הבורא, והוא יפה לו..."

לכל אדם כשרונותיו וטבעיו. שניתנו לו בחסדי הבורא. לפי צרכיו אין אדם אחד טוב ומוכשר מן השני. כל אחד- ויחודו שלו.

מי ששם ביטחון על הגויים לבסוף לוקחים משלו בעל כרחו

באו לספר לגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל

כי מישוהו מדבר בו סרה. השיב הרב: "מחול לו, גם על מה שדבר עלי בעבר גם על מה שידבר עלי מכאן והלאה, הנני מוחל לו כבר מעכשיו..." ולא התענין כלל מי הוא המדבר ומה היו דבריו...

תמיד לפני מצווה או זמן גבוה, כמו הדלקת נרות חנוכה, ליל הסדר, או אפילו 'תם' תפילה של יום חול, מעיין בשער הכוונות למהרח"ו כשהוא רבי יצחק רייזמן ז"ל מפטיר בחיך ענוותני – 'ובשנות נעוריו היה הולך בכל לילה אל בית ריעו ועמיתו הגה"צ המקובל הריא"ז מרגליות זצ"ל לערוך עמו 'תקון הצות', והיו לובשין שק ואפר, ובבכיות נוראות היו מתאבלים על צער השכינה וצערן של ישראל.

ובאמת השגחת האמונה פשוטה היא וכל הקושי בעבודה הוא ההתמדה בכל לא להתעייף אלא עבודה תמידית, ולכן ניתנה לנו התפילה שכולה היא לחיזוק האמונה. . .

וכן כל התפילות כולם, אמת ואמונה ופסוקי דזמרה הם רק למטרת חיזוק האמונה, וציותה תורה ג' פעמים ביום תפילה **שצריכה התמדה** ללא הפוגה בעניינים אלו

משולחן גבוה

בתחילה רק אדם סר מן הדרך ... הדרך ששלל הקב"ה לעמו ישראל.

מה נקרא לסור מן הדרך? יש חוק גיאומטרי, שני קווים המקבילים זה לזה, אם הם מקבילים באופן סימטרי, לעולם אותם שני קווים לא יפגשו. ולא יתרחקו העידה. והמרחק ביניהם תמיד ישאר שווה.

אבל כאשר יבוא איזה אדם ויאמר, זה לא כל כך נורא אם אני קצת אזין אותה העידה. כמה? מילימטר אחד בסך הכל. נכון התחילה זה לא יורגש, אתה לא רואה את זה, אבל אחר כך...

בעבר "הרכבת" היתה הכלי רכב הכי משוכלל בעולם שהעבירה חפצים ונוסעים למרחקים עצומים. עדיין לא היו מטוסים ושאר כלי רכב וגם אוניות עוד לא היו משוכללים, והיה סכנה לנסוע בהם. פעם אחת "שאלה" הרכבת את העולם:

אתם אומרים שאני הרכב שאפשר להפיק ממנו את מלוא התועלת, אם כן אני לא מבינה אתכם מדוע אתם לוקחים אותי וכובלים אותי בתוך שני פסי ברזל ואין לי שום אפשרות להשתחרר מהם ימין או שמאל. למה אתם עושים לי כך? למה אין לי חופשיות?

"עונים" לה העולם: אוי רכבת טיפשה, כל מעלתך נובעת רק בגלל שאת נמצאת בשני פסים אלו. אז אפשר להפיק ממך את התועלת המירבית, ברגע שתסטי מן הקו, תחרסי עולם ומלואו מהכובד והעוצמה שלך.

התורה לא ניתנה כדי לצער את עם ישראל, **אלא רק לטובתם ולטובת כל העולם כולו**. כמאמר רבי חנניא בן עקשיא: "רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך, הרבה להם תורה ומצות".

מי שמורה את דרך האב לרשעים הקב"ה מצדיק אותו בדין

אכל בעיקר ההשגחה אחת היא שהקב"ה משגיח בכל רגע על כל אדם בפרטיות עניו, והכל גזירה מאת המקום יתברך ואין שום דבר הנעשה בעולם ללא גזירה, ורק **רצון הגזירה** ואופן מעשיה נחלקת לפי רצון הקב"ה וכללי הנהגתו השווים לצדיקים ולשאינם ראויים ומ"מ הכל עובר תחת השגחתו יתברך.

עבת עלום לכל בית ישראל

ילד לאבא קמצן בא וסיפר לו איזה מעשה חכם הוא עשה ולהתגאות במעשיו, הוא בא לאבא שלו ומספר לו אבא היום במקום לעלות לאוטובוס חסכתי 5 שקל ורצתי אחריו עד לבית הספר.

אז האבא אמר לו: לא טוב עשית! אם היית רץ אחרי מו

בית נאמן בישראל בנימין ורינת מקייטן ה"ו

עוד בהיות רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל בגיל 25 ראו פעמים רבות כי בעת שהגאב"ד רבי עזרא עטיה זצ"ל חוזר מהכותל היה הולך לבית המדרש 'באר שבע' בשכונת בית ישראל בכדי ללמוד עם תלמידו אהובו רבי בן ציון זצ"ל והיה אומר למלויו: חוזר אני מהכותל המערבי ללמוד עם הכותל המזרחי.

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

נתבונן הסנדלר. סנדלר אינו מייצר נעליים כדי שאנשים לא ילכו יחפים, הוא מייצר **נעליים לפרנסתו**. אך הקב"ה סובב כך, שמה שהוא עושה לפרנסתו יועיל לאנשים, שתהיינה להם נעליים. במלמדים, האמת היא שמלמד צריך לעשות מלאכתו לשמה- "מצווה על כל חכם ללמד", "אמת קנה ואל תמכור".

אבל בכל זאת, איננו מלאכים. אדם מתחיל ללמד **בגלל כורח** של פרנסה. זה אינו דבר פסול, "לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה"- זה יגיע ל"לשמה".

אם לומר ואינו חוזר תמיד בכדי שיוכר תמיד כל מה שלומד אינו אלא רמיה כי לא ישאר בידו מאומה.

שבת קניבלים מחליט לעבור לעיר הגדולה ומגיע לעבוד בחברה גדולה בישראל, המנכ"ל שיוודע שהם קניבלים מזהיר אותם ואומר להם: יש לכם פה תנאי עבודה מצוינים, יש לכם משכורות גבוהות וכל מה שתבקשו, אבל אני דורש מכם שלא תאכלו אף אחד בחברה הזאת, ראש השבת מסכים ולוחץ את ידו, לאחר 3 חודשים של עבודה במקום מכנס המנכ"ל את כל השבת של הקניבלים ליישיבה חשובה ואומר להם: אתם עובדים מצוין אני מאוד מרוצה, אבל מישוהו מכם ראה את המנקה שלנו!?

אז מנהיג השבת מבטיח לו לעשות ברור ולחזור אליו עם תשובה תוך כמה ימים, איך שהמנכ"ל יוצא מנהיג השבת מסתובב בזעם לעבר הקניבלים ושואל: מי?! אחד מהם אומר לו שהוא אשם ומקבל על עצמו את האשם,

אז מנהיג השבת אומר לו: אנתנו עובדים כאן כבר שלושה חודשים, אכלנו יועצים, סמנכ"לים, מנהלי שיווק וסוכני מכירות ואף אחד לא הרגיש,

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מזל בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד בן איוה, מרים בת זוהרה, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יהודה יאיר, יחזקאל ושמאל בני שמחה, רפאל ואלברט בני קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חכם יהודה בן חנה פתניא, חנה בת אסתר דמגי יפה בת לאה, יעקב בן שרה ברסקה, החסיד מנשה בן רחמה **מין הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

למה היית צריך לאכול את המנקה א